

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/96/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010736
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010736.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom E. XX, na neverejnom zasadnutí dňa 12. augusta 2024 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. mája 2024, sp. zn. 1Pp/3/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.05.2024, sp. zn. 1Pp/3/2024, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa odsúdený A. B., narodený XX. XXXXXXXX XXXX p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/228/2023 zo dňa 02.11.2023.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov, súčasne n a r i a d ť u j e probačný dohľad nad odsúdeným 12 (dvanásť) mesiacov, s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona u s t a n o v u j e obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona u s t a n o v u j e povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, nakoľko nepovažuje materiálne podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

V zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá sa pre splnenie materiálnych podmienok podmieneného prepustenia vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, a v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na osobnostné charakterové vlastnosti odsúdeného.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že na odsúdeného A. B. bolo už v minulosti opakovane pôsobené podmieneným trestom odňatia slobody a taktiež opakovane vykonal nepodmienený trest odňatia slobody, pričom sa opakovane dopustil rovnakej trestnej činnosti.

Odsúdený vykonáva trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Ilave s tým, že z hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva, že u menovaného odsúdeného sa

vyskytol nedostatok, kedy bol zaznamenaný verbálny konflikt so spolu odsúdeným na cele. Záverom hodnotenia ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie. Resocializačná prognóza odsúdeného je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia, s poukazom aj na skôr uložené podmiennečné, ako aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody, mal možnosť odsúdený A. B. preukázať zmenu svojho správania, avšak túto nevyužil. Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného a taktiež s prihliadnutím na hodnotenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, resp. jeho záver, možno ustáliť, že odsúdený má tendenciu páchať trestnú činnosť. Mám za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdenému A. B. má do popredia vystupovať represívna zložka trestu, nakoľko u odsúdeného došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Materiálnu podmienku spočívajúcu v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení.

S poukazom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené n a v r h u j e m, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín spisová značka 1Pp/3/2024 zo dňa 28.05.2024 zrušil a uložil Okresnému súdu Trenčín, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

K podanej sťažnosti prokurátora sa odsúdený do konania neverejného zasadnutia písomne nevyjadril. Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízneho princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že odsúdený A. B. vykonal uložený trest odňatia slobody dňa 22.07.2024 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprichádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.